

Makalenin Türü / Article Type : Araştırma Makalesi / Research Article
Geliş Tarihi / Date Received : 31.01.2019
Kabul Tarihi / Date Accepted : 02.12.2019
Yayın Tarihi / Date Published : 31.12.2019

 <https://dx.doi.org/10.17240/aibuefd.2019..-520316>

YENİ RESİM İŞ ÖĞRETMENLİĞİ LİSANS PROGRAMININ (2018) UYGULAMAYA DAYALI DERSLER AÇISINDAN ÖĞRETMEN ADAYLARININ YARATICI DÜŞÜNME GELİŞİMLERİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Kani ÜLGER¹

ÖZ

İlgili alan yazında, Resim-İş Eğitiminin öğrencilerin yaratıcı düşüncelerini geliştirdiği, özellikle uygulamaya dayalı derslerin bu gelişimde etkili olduğuna yönelik bulgular ortaya konulmaktadır. Buna karşın, 2018-2019 öğretim yılında yürürlüğe giren yeni yükseköğretim resim-iş öğretmenliği programında uygulamaya dayalı derslerin sürelerinde bir azalma olduğu görülmektedir. Buna göre, Görsel Sanatlar dersi öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme becerilerinin geliştirilmesinde, yeni programın bir önceki programa kıyasla etkisinin daha az olacağı ileri sürülebilir. Bu durumda, yeni programı, bir önceki programla uygulamaya dayalı ders süreleri açısından karşılaştırarak, yarının bireylerini yetiştirecek öğretmen adaylarımızın yaratıcı düşünme gelişimine olası etkilerinin istatistiksel olarak ortaya konması, bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır. Betimsel bir çalışma olan bu araştırmada verilerin analizinde *betimleyici istatistik* tekniklerinden *Simpson'ın İkilemi* ve *Korelasyon* istatistik teknikleri kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, yeni programda uygulamaya dayalı ders sürelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalma olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuç, 2018-2019 öğretim yılında yürürlüğe giren yeni yükseköğretim resim-iş öğretmenliği programının öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme gelişimlerine etkisinin bir önceki programa göre anlamlı bir biçimde az olabileceğini ortaya koyması bakımından kayda değerdir. Buna göre, araştırmadan elde edilen sonuçlar özetlenip, yorumlanmış ve gerekli önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sanat, resim iş eğitimi, yaratıcı düşünme, müfredat

AN INVESTIGATION UPON THE POSSIBLE EFFECT OF THE CURRICULUM CAME INTO FORCE IN THE 2018-2019 ACADEMIC YEAR IN HIGHER VISUAL ARTS EDUCATION: THE PERSPECTIVE OF THE STUDENTS' CREATIVE THINKING DEVELOPMENT

ABSTRACT

The visual arts education has an impact on the development of creative thinking of students accepted by scholars. Previous studies indicated that visual arts education based on the application in studio dominantly develops students' creative thinking. Accordingly, it has been claimed that visual arts education curriculum as based on the application mainly, can be significant effect upon the development of the students' creative thinking skills. Conversely, it has been seen that there have been a significant diminish in the lesson hours based on studio lessons in the curriculum came into force on the 2018-2019 academic years. Accordingly, it can be said that effect of the current new program upon the creative thinking skills of candidates of visual arts teachers will have less impact compared to the previous program. The aim of this study was to reveal the possible effect of the new curriculum of the visual arts education upon the students' creative thinking development comparing with the previous curriculum. The data was analyzed by descriptive statistics as *Simpson's Paradox* and *Correlation Coefficient*. Consequently, it was found that there have been a significant diminish in the lesson hours based on studio lessons in the new curriculum. This result showed that necessary corrections should be made for this new curriculum.

Keywords: Art, visual arts education, creative thinking, curriculum

¹ Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, kulger@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-4584-2052>

1.GİRİŞ

Sanat yaratıcı bir alandır (Runco, 2014, s.241) ve yaratıcılığı geliştirir (Miga, Burger, Hetland ve Winner, 2000, s.91). Kırıçoğlu (2002, s.51) sanatın bireyi özgür ve yaratıcı düşünmeye götüren bir alan olarak öne çıktığını belirtmektedir. Özsoy (2003, s.22) bu durumu sanatta insanın ‘yapıcı’, ‘yaratıcı’ ve ‘üretken’ bir birey haline gelebilmesine bağlamaktadır. Erinç (1998, s.11) ise sanatı, var olan biçim ve ahenk birliği bağlantılarını harekete geçirip güzeli ortaya koyabilecek, hoşya giden biçimler yaratma çabası olarak açıklamaktadır.

Kırıçoğlu (2002, s.2) *resim, heykel, mimarlık, grafik sanatlar, endüstri tasarımı, uygulamalı sanatlar, sanematografi, fotoğrafı, moda tasarımı, bilgisayar sanatı* gibi birçok sanat disiplinini görsel sanatlar kavramı altında ele almaktadır. San (1985, s.101) da eğitim açısından resim, grafik, fotoğrafçılık, seramik ve yontuyu görsel sanatlar eğitiminin başlıca öğretim alanları içerisinde saymaktadır. San (2003, s.17) sanat eğitiminin yaygın anlamının “plastik sanatlar alanında verilen eğitim” olarak algılandığına dikkat çekmektedir. Kırıçoğlu’nun da (2002, s.1-3) belirttiği gibi, sanat eğitiminin bu anlamda kabulünün karşılığı okullarda yer alan Görsel Sanatlar dersidir. Sezer (2001, s.1) görsel sanatlar dersinin temel ilkesini *yaratıcılık* olarak açıklamaktadır. Sezer’e göre, sanat eğitimi sürecinde yeni, özgün, ilginç düşünsel arayışlar sanatlar yoluyla somutlaşır; görülür, duyulur, eleştirilebilir ve geliştirilebilir duruma dönüşür. Sanat eğitiminde bireyin duygu ve düşüncelerini serbestçe aktarma aracı olarak *resim* hem kolay ulaşılır olması hem de uygulama açısından başlangıç olarak belirgin kurallara sahip olmaması nedeniyle, bireylere özgür bir alan, yaratıcılığını sergileyebileceği bir araç görevi üstlenmektedir. Buna göre, Görsel Sanatlar dersi (Resim-İş) öğrencilerin yaratıcı düşünme becerilerini geliştiren bir öğrenme alanı olarak önemli bir ders olduğu söylenebilir.

Görsel sanatlar dersi öğrencileri dersin çıktılarını açısından sanat ürünlerini oluşturulurken yaratıcı düşünme gücünden beslenir (Ülger, 2015, s.135). Allen’in (2010, s.243) vurguladığı gibi, bu derste öğrencilerin yaptıkları işlerde başarılı olmak için yaratıcı düşünme becerisine sahip olmaları bir zorunluluktur. Bu nedenle *Görsel Sanatlar* dersi diğer disiplinlere göre yaratıcılıkla daha ilişkili bir derstir (Newton ve Beverton, 2012, s.165).

Kırıçoğlu (2002, s.1-3) *görsel sanatlar* dersinin uygulamaya yönelik sanat etkinlikleri, sanat yapıtı inceleme, sanat tarihi ve estetiğin yer aldığı bir öğretim kapsamını içerdiğini belirtmektedir. San (1985, s.101) bu eğitimin doğru bir yönlendirme ile öğrencilerin yaratıcılığı geliştirici bir etki yapabileceğine vurgu yapar. Benzer biçimde, Aral (1993, s.13) ve Dikici (2006, s.3) de sanat eğitiminin öğrencilerin yaratıcılığına ve yaratıcı düşünme becerilerinin gelişmesine olumlu etkisini ortaya koyan araştırma sonuçlarına ulaşmışlardır. Buna karşın, ülkemizde *görsel sanatlar* dersinde öğrencinin yaratıcılığını ortaya çıkarmak ve geliştirmek biçiminde özetlenecek amacının önündeki en büyük engel süre azlığı, ders saatinin yetersizliği olduğu görülmektedir (Uysal, 2005, s.43). Diğer taraftan alanda yapılan araştırmaların sonuçları, *görsel sanatlar* dersinin özellikle, bu dersi verecek eğitimcileri yetiştiren *yükseköğretim* seviyesinde, uygulama ağırlıklı yapısının öğrencilerin yaratıcı düşünme ve yaratıcılık becerilerini geliştirmede anlamlı biçimde etkili olabileceğini göstermektedir (Dilmaç, 2010; Ülger, 2015, 2016, 2017, 2019). Dilmaç (2010, 89) yaptığı araştırmada, yükseköğretim resim iş eğitimi düzeyinde uygulama ağırlıklı işlenen alan derslerinin, genel kültür ve meslek bilgisi derslerine nazaran, öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme gelişimlerinde daha fazla etkili olduğunu bulmuştur. Bu durumu destekler biçimde, ilgili alan yazında uygulamaya dayalı *görsel sanatlar* öğretiminin öğrencinin yaratıcı düşünme becerilerini geliştirdiğine yönelik araştırma bulguları mevcuttur (Gray ve Smith, 2016; Kerr ve McKay, 2013; Rostan, 2005).

2018-2019 Öğretim yılı itibariyle II, III ve IV. Sınıflarda yürürlükte olan, bir önceki yükseköğretim Resim-İş Öğretmenliği ders programında uygulamaya dayalı dersler şunlardır: *Temel Tasarım 1-2, Desen 1-2, Perspektif, Yazı, Müze Eğitimi ve Uygulamaları, Topluma Hizmet Uygulamaları, Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı, Anasanat Atölye 1-2-3-4-5-6 ve Seçmeli Sanat Atölye 1-2-3-4-5-6*. Önceki program ve yeni programda yer alan uygulama derslerinin ders içeriği açısından karşılaştırması Tablo 1’de yapılmıştır.

Tablo 1.

Önceki Yükseköğretim Resim-İş Öğretmenliği Ders Programı ile 2018 Yılında Yürürlüğe Konulan Yeni Programın Uygulama Dayalı Ders İçerikleri Açısından Karşılaştırılması

Uygulamalı Dersler	Önceki Programda Ders İçerikleri	Yeni Programda Ders İçerikleri
Temel Tasarım 1-2	Sanat tasarım eleman ve ilkeler bağlamında farklı malzemelerle iki veya üç boyutlu özgün çalışmalar yapma.	Sanat eserini oluşturan elemanlar ve ilkelerle ilişkili iki ve üç boyutlu sanat eserlerini kapsayan özgün çalışmalar yapma.
Desen 1-2	Bir model ya da imgeleme bağı olarak, çeşitli malzeme ve çizim tekniğiyle uygulama yapma.	Canlı model ya da nesnelerin gözlemine dayalı, sanat eleman ve ilkeleri temel alınarak çizim yapma

Tablo 1. devamı

Uygulamalı Dersler	Önceki Programda Ders İçerikleri	Yeni Programda Ders İçerikleri
Perspektif	Özgün örnekler üzerinden temel perspektif bilgilerini kullanarak uygulama çalışmaları yapma.	Temel perspektif bilgileri ve uygulama çalışmaları ile özgün örnekler üzerinde araştırmalar yapma.
Yazı	Yazı türleri ile ilgili bilgi verilerek, beceriye dayalı çeşitli yazı uygulamaları yapma.	Çeşitli Yazı türleri ile ilgili bilgi ve beceriler kazandırmaya dönük çalışmalar yapma.
Müze Eğitimi ve Uygulamaları	Müzelerdeki çeşitli eserlerden yararlanarak farklı uygulamalar yapma.	Müze türleri, tarihi, sanatla ilişkisi, dünya ve Türkiye’de müzecilik hakkında bilgi verme.
Topluma Hizmet Uygulamaları	Çeşitli toplumsal projelere katılma, okullarda uygulanmasına yönelik temel bilgi ve beceri kazanma.	Sosyal sorumluluk projeleri hazırlama, yer alma ve değerlendirme.
Öğretim Teknolojileri (ve Materyal Tasarımı)	Öğretim teknolojilerinin kullanım bilgisi verme, iki ya da üç boyutlu materyallerin geliştirilmesi ve yapımı.	Öğretimde bilgi teknolojileri hakkında bilgi verme ve öğretim materyalleri tasarlama.
Anasanat ve Seçmeli Sanat Atölye 1-2-3-4-5-6	Anasanat ve seçmeli sanat atölye dersleri inovasyon konuları ve girişimcilik becerileriyle ilişkilendirme. Ekonomik ve kültürel kalkınma ile sürdürülebilirlik konusunda sanat/sanat tasarımın önemi üzerinde durma. Atölye derslerinde sadece uygulamaya değil öğrencilerin alanla ilgili yazılı anlatımlarına, okuma, araştırma ve tartışmalara etkin katılımlarını sağlayacak etkinliklere yer verme.	Anasanat ve seçmeli sanat atölye dersleri görsel ve kültürel bilgi ve beceriler kazandırma yanında sanat eserinin özgün bir ifade aracı olarak algılanmasına katkıda bulunur. Atölye uygulamalarında farklı teknik ve malzemelerle geliştirici çalışmalar yapma.

1.1. Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı, yükseköğretim Resim-İş Öğretmenliği ders programında yapılan son düzenleme ile 2018-2019 öğretim yılında, kademeli olarak I. Sınıflardan itibaren uygulanan yeni müfredatın uygulamaya dayalı dersler ve süreleri bağlamında öğrencilerin yaratıcı düşünme gelişimlerine olası etkileri açısından incelenmesidir. Bu amaçla, ilk kez 2018 öğrenim yılı güz döneminde yürürlüğe giren bu program kapsamında, Resim-İş öğretmenliği programı uygulamaya dayalı derslerin ders saatleri açısından öğrencilerin yaratıcı düşünme becerilerinin gelişimine olası etkisi, bir önceki programla karşılaştırma yapılarak betimlenecektir. Buna göre, bu çalışmanın yanıt aradığı soru aşağıdaki gibi düzenlenmiştir.

2018-2019 Öğretim yılında yürürlüğe giren yeni yükseköğretim Resim İş Öğretmenliği öğretim programı, uygulamaya dayalı dersler ve süreleri açısından önceki programla karşılaştırıldığında, öğrencilerin yaratıcı düşünme becerilerine olası etkisi ne olabilir?

2. YÖNTEM

Bu araştırma *betimsel* tarama yöntemi kapsamında *doküman inceleme* veri toplama tekniğine dayalı bir çalışmadır. Doküman inceleme tekniği, araştırmanın konusuyla ilgili bilgi içeren materyallerin analizini kapsar. Ne tür dokümanların analiz edileceğine araştırma problemi doğrultusunda karar verilir. Doküman inceleme başlı başına bir veri toplama aracı olarak kullanılabilir (Cansız Aktaş, 2014, s.363).

2.1. Verilerin Analizi

Bu araştırmadan elde edilen verilerin analizinde *betimleyici istatistik* teknikleri kullanılmıştır. Betimleyici istatistikte amaç, araştırma verilerinin betimlenerek açıklanmasıdır. Betimleyici istatistik tekniği birden fazla değişkenden elde edilen verileri özetlemeyi, verileri niteliklerine göre ayırmayı amaçlar (Büyüköztürk, 1993; Aktaran: Balcı, 2018, s.233). Böylece araştırma veri setinin temel sayısal özellikleri daha iyi anlaşılabilir (Christensen, Burke Johnson ve Turner, 2015, s.435). Buna göre, *Simpson’ın İkilemi* ve *Korelasyon* istatistikleri çalışma verilerin analizinde kullanılmıştır. Simpson’ın İkilemi istatistik tekniğinde analiz verilerin nicel olarak tablo biçiminde gösterimiyle yapılır. Konuya ilişkin veriler *Bütünleşik* ve *Ayrılmış* sonuçlar olarak ayrı ayrı sunularak betimlenip, incelenmesi ve yorumlanması için bir zemin sağlanmış olur (Christensen ve diğ., 2015, s.436). Bu çalışmada *Simpson’ın İkilemi* istatistik analizinin kullanılması, araştırmacıya betimleyici verilerin iki

değişken açısından incelenmesinde farklı bakış açıları sunmasından dolayı karar verilmiştir. Böylece iki değişkenin karşılaştırılmasında daha dikkatli ve güvenilir bir yoruma gidilmesi mümkün olabilmektedir. Bu çalışmada ayrıca betimleyici istatistik tekniklerinden *Pearson Product-Moment Korelasyon* tekniği kullanılmıştır. İki değişkenli istatistikleri belirtmek için kullanılan *Bivariate* tanımlaması altında Product-Moment Korelasyon analizi ile değişkenler arasındaki ilişkinin derecesi betimlenebilir (Balcı, 2018, s.235-236). *Bivariate korelasyon* tekniği özellikle *iki* değişken (örneğin iki programın uygulama ders süreleri) arasındaki ilişkiyi ölçmede ve derecelendirmede yetkin bir betimleyici istatistik teknik olduğu için bu çalışmada kullanılmıştır. Eğer ilişki katsayısı pozitif yönde “0” a yakın bir değer alıyor ve *p* değeri 0.05’den küçük ise, iki değişken arasında anlamlı bir ilişki olduğu yorumu yapılabilir. Böylece bu istatistik teknikle iki değişken arasında anlamlı bir ilişkiyi ya da ilişkisizliği belirlemek mümkündür.

3. BULGULAR ve YORUM

Tablo 2 ve Tablo 3’de sunulan verilerde tablo satırlarında uygulamaya dayalı dersleri *değerler* olarak, tablo sütunlarında ise bu derslerin teorik-uygulama saatleri *değişkenler* olarak yer almaktadır (Christensen ve diğ. 2015, s.438).

Tablo 2.

Resim-İş Öğretmenliği Önceki ve Yeni (2018) Lisans Programlarında Uygulamaya Dayalı Derslerin Karşılaştırılması (Güz Dönemi)

Sınıflar	Uygulamaya Dayalı Dersler	Önceki Program			Yeni Program		
		Teorik Ders Saati	Uygulama Ders Saati	Toplam	Teorik Ders Saati	Uygulama Ders Saati	Toplam
I.	Temel Tasarım-1	4	4	8	2	4	6
	Desen-1	2	2	4	1	2	3
	Perspektif	1	2	3	-	-	-
	Toplam	7	8	15	3	6	9
II.	Anasanat Atölye-1	2	4	6	1	4	5
	Seçmeli Sanat Atl.-1	2	2	4	1	2	3
	Yazı	1	2	3	-	-	-
	Öğretim Teknolojileri	-	-	-	2	-	2
Toplam	5	8	13	4	6	10	
III.	Anasanat Atölye-3	2	4	6	1	4	5
	Seçmeli Sanat Atl.-3	2	2	4	1	2	3
	Toplam	4	6	10	2	6	8
IV.	Anasanat Atölye 5	4	4	8	1	4	5
	Seçmeli Sanat Atl.-5	2	2	4	1	2	3
	Müze Eğitimi ve Uygulamaları	2	2	4	-	-	-
	Toplam	8	8	16	2	6	8
Gen. Teorik Top.		24			11		
Gen. Uyg. Top.			30			24	
GENEL TOPLAM				54			35

Tablo 2’deki sayısal veriler betimlendiğinde, bu veri setinin temel nicel (ders saatleri) ve nitel (dersler) özellikleri daha anlaşılır biçimde ortaya konabilir. Yükseköğretim resim iş öğretmenliği lisans programı I, II, III ve IV. sınıfların güz döneminde uygulamaya dayalı derslerin toplam ders süreleri önceki programda 30 saat iken, yeni programda bu sürenin 24 saat olduğu görülmektedir.

Uygulamaya dayalı derslerin teorik ders saatleri açısından Tablo 2’deki sayısal veriler incelendiğinde, bir önceki programda yükseköğretim resim-iş öğretmenliği tüm sınıfların güz döneminde 24 saat teori ders süresi mevcutken, yeni programda bu sürenin 11 saat olduğu görülmektedir. Buna göre, nicel olarak yeni programda resim-iş öğretmenliği I, II, III ve IV. sınıfların güz dönem uygulamaya dayalı derslerin toplam *uygulama* ders saatlerinde 6, *teorik* ders sürelerinde de 13 saatlik bir azalmanın olduğu söylenebilir. Bu bulgu, öğrencinin atölyede geçireceği zamanın azalacağını göstermektedir. Torrance, böyle bir durumda öğrencinin merak duygusunun körelerek, atölyedeki iş ya da çalışma yerine konfor alışkanlığıyla birlikte yaratıcılık becerilerinin azalmasıyla sonuçlanacağını bildirmektedir (Kim, 2011, s.286).

Tablo 3.

Resim-İş Öğretmenliğinin Önceki ve Yeni (2018) Lisans Programlarında Uygulamaya Dayalı Derslerin Karşılaştırılması (Bahar Dönemi)

Sınıflar	Uygulamaya Dayalı Dersler	Önceki Program			Yeni Program		
		Teorik Ders Saati	Uygulama Ders Saati	Toplam	Teorik Ders Saati	Uygulama Ders Saati	Toplam
I.	Temel Tasarım 2	4	4	8	2	4	6
	Desen 2	2	2	4	1	2	3
	Perspektif	-	-	-	2	0	2
	Toplam	6	6	12	5	6	11
II.	Anasanat Atölye 2	2	4	6	1	4	5
	Seçmeli Sanat Atl. 2	2	2	4	1	2	3
	Öğrt.Teknolojileri ve Materyal Tasarım	2	2	4	-	-	-
	Toplam	6	8	14	2	6	8
III.	Anasanat Atölye 4	2	4	6	1	4	5
	Seçmeli Sanat Atl. 4	2	2	4	1	2	3
	Müze Eğitimi	-	-	-	2	-	2
	Toplam	4	6	10	4	6	10
IV.	Anasanat Atölye 6	4	4	8	1	4	5
	Seçmeli Sanat Atl. 6	2	2	4	1	2	3
	Topluma Hizmet Uygulamaları	1	2	3	1	2	3
	Toplam	7	8	15	3	8	11
	Gen. Teorik Top.	23			14		
	Gen. Uyg. Top.		28			26	
	GENEL TOPLAM			51			40

Tablo 3'teki veriler nicel özellikler açısından betimlendiğinde, resim-iş öğretmenliği I, II, III ve IV. sınıfların bahar dönemi uygulamaya dayalı derslerin toplam ders süreleri önceki programda 28 saat iken, yeni programda bu sürenin 26 saat olduğu görülebilir. Buna göre, nicel olarak uygulama ders süresinde 2 saatlik bir azalmanın olduğu söylenebilir. Aynı türden karşılaştırma teorik ders saatleri açısından Tablo 3'teki veriler dikkate alınarak yapıldığında, bir önceki programda 23 saat teorik ders süresi mevcutken, yeni programda bu sürenin 14 saat olduğu gözlemlenmektedir. Buna göre, nicel olarak 9 saatlik bir düşüşten söz edilebilir. Bu durumda, yeni programda resim-iş öğretmenliği I, II, III ve IV. sınıfların bahar dönem uygulamaya dayalı derslerin *uygulama ders saatlerinde 2, teorik ders saatlerinde ise 9 saatlik bir azalma olduğu* söylenebilir. Bu bulgu güz döneminde devam eden uygulamaya dayalı ders saatlerindeki düşüşün bahar döneminde de devam ettiğini göstermesi bakımından önemlidir. Kim'in (2011, s.287) de belirttiği gibi, öğrencilerin çoğu, teorik ya da sözele dayalı yaratıcılık becerilerinden daha çok, görsel ya da şekilsel yaratıcılıklara ilgisi bulunmaktadır. Uygulamaya dayalı derslerde atölye çalışmaları sözelden daha çok görsel ve şekilsel dayanır. Mevcut bulguya dayanarak, uygulamaya dayalı ders saatlerindeki bahar dönemindeki bu düşüşün öğrencilerin yaratıcılık becerilerinin gelişimine olumlu bir katkısının olamayacağı söylenebilir.

Tablo 2 ve Tablo 3'teki veriler dikkate alındığında, yeni resim iş eğitimi lisans programında uygulamaya dayalı ders sürelerindeki bu azalmanın; 8 saat uygulama ders sürelerinde, 22 saat de teorik ders sürelerinde olduğu görülmektedir. Buna göre, yükseköğretim resim-iş öğretmenliği yeni programda tüm sınıflar güz ve bahar dönemleri uygulamaya dayalı ders süreleriyle ilgili uygulama saatlerinin toplamı, bir önceki programa (58 saat) göre 8 saatlik bir azalışla 50 saat olarak yer aldığı görülmektedir. Aynı türden karşılaştırma teori dersler açısından yapıldığında, teorik ders saatleri önceki programda 47 saat iken, yeni programda 25 saate indirildiği görülmektedir. Ayrıca yeni programda alan eğitimi zorunlu dersler kapsamında *Yazı, Müze Eğitimi ve Uygulamaları ve Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı* gibi üç uygulamaya dayalı dersin yer almadığı gözlemlenmektedir. Bununla birlikte, bu dersler yeni programda *Müze Eğitimi ve Öğretim Teknolojileri* adları altında *teorik* temelli derslere dönüştürülmüş, diğer "Yazı" dersi de seçmeli olmuş ve *teorik* temelli olarak tanımlanıp programa eklenmiştir. Bir önceki programda *Müze Eğitimi ve Uygulamaları ve Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı* adlı derslerin yeni programda ders saatlerinin azaltılıp, adlarındaki "uygulama" ibarelerinin çıkarılarak, içeriğinin teorik temelli oluşturulduğu, zorunlu "Alan Eğitimi" ve "Meslek Bilgisi" derslerine dönüştürüldüğü görülmektedir. Buna ek

olarak, yeni programda uygulamaya dayalı *Temel Tasarım 1-2* ve *Anasanat Atölye 1-2-3-4-5-6* derslerinde diğer derslere göre teorik ders saatlerinde nicel olarak belirgin bir azalmanın olduğu görülmektedir.

Tablo 2 ve Tablo 3'teki veriler dikkate alınarak, *Simpson'ın İkilemi* istatistik teknik analizi uygulanmış, analiz sonuçları Tablo 4, Tablo 5 ve Tablo 6'da sunulmuştur.

Tablo 4.

Resim-İş Öğretmenliği Lisans Programı Tüm Sınıflar Uygulamaya Dayalı Derslerin Teorik ve Uygulama Ders Saatleri Toplamı Açısından Bütünleşik Sonuçlar

	Güz Dönemi	Bahar Dönemi	Toplam Saat	Program Tüm Ders Saati İçindeki Yüzdesi
Önceki Program	54	51	105	%54.68
Yeni Program	35	40	75	%40.32

Bütünleşik sonuçların yer aldığı Tablo 4'teki veriler incelendiğinde, önceki program Güz Döneminde uygulamaya dayalı derslerin *teorik* ve *uygulama* ders saatleri toplamı açısından 54 saat olan ders süresinin yeni programda 35 ders saatine düşürülmüş olduğu görülmektedir. Bahar döneminde ise aynı türden karşılaştırmayı yaptığımızda, önceki programda 51 saat olan ders süresinin 40 saate düşürülmüş olduğu görülmektedir. İlgili programların tüm ders saatleri (teorik + uygulama) dikkate alındığında, uygulamaya dayalı ders saatlerinin yeni programda %14.36 oranında azaltıldığı görülmektedir. Yeni programda uygulamaya dayalı ders saatlerinde görülen bu düşüş, öğrencilerin atölye çalışmalarını geliştirebildikleri imgelem düşünceleri için bir fırsat sunmaktan uzaktır. Oysa imgelem, öğrencinin yaratıcı düşünme becerilerini geliştiren ve böylece daha yaratıcı ürünler üretilmesine olanak sağlayan önemli bir düşünme biçimidir (Kim, 2011, s.291). Bu durumda, yeni program ile öğrencinin atölye ortamından daha az yararlanacak olması, öğrencinin imgelem düşünmeyle beraber yaratıcı düşünme beceri gelişimini de olumsuz olarak etkileyebileceği öngörülebilir.

Tablo 5.

Resim-İş Öğretmenliği Lisans Programı Tüm Sınıflar Uygulamaya Dayalı Derslerin Teorik ve Uygulama Ders Saatleri Toplamı Açısından Programın Güz Dönemine göre Ayrılmış Sonuçlar

	Güz Dönemi		Yüzde	
	Uygulama Ders Saati	Teorik Ders Saati	Güz Dönemi Programı Tüm Uygulama Ders Saati İçinde	Güz Dönemi Programı Tüm Teorik Ders Saati İçinde
Önceki Program	30	24	% 78.94	% 40.67
Yeni Program	24	11	% 80	% 17.74

Ayrılmış sonuçların yer aldığı Tablo 5'teki veriler incelendiğinde, önceki program güz döneminde uygulamaya dayalı derslerin *uygulama* ders saatleri toplamı açısından 30 saat olan ders süresinin, yeni programda 24 ders saatine düşürülmüş olduğu görülmektedir. Aynı türden karşılaştırmayı *teorik* ders süreleri açısından yaptığımızda, önceki programda 24 saat olan teorik ders süresi de 11 saate düşürülmüştür. Bu sonuçlarla ilgili olarak iki program karşılaştırıldığında, yeni programda *uygulama* ders saatinin programın genel toplam uygulama ders saati içinde %1,06 oranında kümülatif olarak artmış gözükse de bir önceki programa göre, uygulama ders saat düzeyinde 6 saatlik bir düşüş söz konusudur (Tablo 5). Yeni programda teorik ders saatinin de önceki programa göre, %22.93 oranında azaltıldığı görülmektedir. Bir önceki programa göre bu durum, yeni programda teorik ders saati düzeyinde 13 saatlik bir düşüşe denk geldiği söylenebilir.

Tablo 6.

Resim-İş Öğretmenliği Lisans Programı Tüm Sınıflar Uygulamaya Dayalı Derslerin Teorik ve Uygulama Ders Saatleri Toplamı Açısından Programın Bahar Dönemine göre Ayrılmış Sonuçlar

	Bahar Dönemi		Yüzde	
	Uygulama Ders Saati	Teorik Ders Saati	Bahar Dönemi Programı Tüm Uygulama Ders Saati İçinde	Bahar Dönemi Programı Tüm Teorik Ders Saati İçinde
Önceki Program	28	23	% 73.68	% 40.35
Yeni Program	26	14	% 81.25	% 22.58

Ayrılmış sonuçların yer aldığı diğer Tablo 6'daki veriler incelendiğinde, önceki program güz döneminde uygulamaya dayalı derslerin *uygulama* ders saatleri toplamı açısından 28 saat olan ders süresi, yeni programda 26 ders saatine indirilmiş olduğu görülmektedir. Aynı türden karşılaştırma *teorik* ders süreleri açısından yapıldığında ise, önceki programda 23 saat olan ders süresi 14 saate düşürülmüştür. Bu sonuç, yeni programda *uygulama* ders saatinin ilgili programın toplam uygulama ders saati açısından bir önceki programa göre kümülatif olarak %7,57 oranında artmış olduğunu gösterse de bir önceki programa göre, ders saati düzeyinde 2 saatlik bir düşüşün olduğu söylenebilir. Yeni programda teorik ders saatinin de yüzdelik değerinde %17.77 oranında azaltıldığı ve bir önceki

programa göre ders saati düzeyinde 9 saatlik bir düşüşe denk geldiği görülmektedir. Qian, Plucker ve Shen'in (2010, s.63) aktardığına göre, öğrencilerin yaratıcı düşünme beceri gelişimlerinde beş önemli faktör tespit edilmiştir. Bunlar: *Kendine güven, merak, iddia, keşfetme ve sebat*. Tüm bu özelliklerin atölyede uygulama ile kazanılabileceği dikkate alındığında, Tablo 5 ve Tablo 6'daki bulgulara dayanarak, yeni yükseköğretim programının, resim-iş öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme gelişimlerini, bir önceki programa kıyasla, olumlu yönde etkileyeceğini söylemek zordur.

Bu çalışmada ayrıca, betimleyici istatistik tekniklerinden *Pearson Product-Moment Korelasyon* (Bivariate) tekniği kullanılmıştır. İki değişkenli istatistikleri belirtmek için kullanılan *Bivariate* tanımlaması altında Product-Moment Korelasyon analizi ile iki değişken arasındaki ilişkinin derecesi betimlenebilir (Balcı, 2018, s.235-236). Bu istatistik teknik kullanılarak, önceki ve yeni resim-iş öğretmenliği programının tüm sınıflar *güz* ve *bahar* dönemleri ile ilgili uygulamaya dayalı derslerin *teorik* ve *uygulama* ders saatleri toplamı açısından ilişkinin derecesi incelenmiştir (Tablo 7 ve Tablo 8).

Tablo 7.

Resim-iş Öğretmenliği Lisans Programı Önceki ve Yeni Program Tüm Sınıflar Uygulamaya Dayalı Derslerin Teorik ve Uygulama Ders Saatleri Toplamı Açısından İlişkisi (Güz Dönemi)

	Pearson Correlation	ort.	std. sapma	Önceki Program	Yeni Program
Önceki Program	r Sig. (2-tailed) N	13.50	2.64		.066 .934 4
Yeni Program	r Sig. (2-tailed) N	8.75	.95	.066 .934 4	

Tablo 7'de görüldüğü gibi, bir önceki programda uygulamaya dayalı derslerin *uygulama* ve *teorik* ders saatleri toplamı açısından ortalaması; 13.5 iken, yeni programda aynı türden ortalamanın 8.75 olduğu görülmektedir. Tablo 7'deki veriler dikkate alındığında, önceki ve yeni program arasında, *güz* dönemi uygulamaya dayalı derslerin toplam ders saatleri açısından anlamlı bir ilişkinin olmadığı görülmektedir ($r = .06, p > .05$). Diğer bir deyişle, ortalamalar dikkate alındığında, iki program arasında uygulamaya dayalı ders saatleri arasında, önceki program lehine nicel (sayısal) olarak anlamlı bir farklılık olduğu söylenebilir.

Tablo 8.

Resim-iş Öğretmenliği Lisans Programı Önceki ve Yeni Program Tüm Sınıflar Uygulamaya Dayalı Derslerin Teorik ve Uygulama Ders Saatleri Toplamı Açısından İlişkisi (Bahar Dönemi)

	Pearson Correlation	ort.	std. sapma	Önceki Program	Yeni Program
Önceki Program	r Sig. (2-tailed) N	12.75	2.21		-.106 .894 4
Yeni Program	r Sig. (2-tailed) N	10.00	1.41	-.106 .894 4	

Tablo 8'deki veriler dikkate alındığında, bir önceki programda uygulamaya dayalı derslerin *uygulama* ve *teorik* ders saatleri toplamı açısından ortalaması; 12.75 iken, yeni programda aynı türden ortalama 10.00'dır. Bir önceki ve yeni program arasında *bahar* dönemi uygulamaya dayalı derslerin ders saatleri (teorik + uygulama) açısından anlamlı bir ilişkinin olmadığı, bu ilişkinin yönünün de negatif ($r = -.10, p > .05$) olduğu görülmektedir. Diğer bir deyişle, ortalamalar dikkate alındığında, iki program arasında uygulamaya dayalı ders saatleri arasında, önceki program lehine nicel olarak anlamlı bir farklılık olduğu söylenebilir. Tablo 7 ve Tablo 8'de sunulan *güz* ve *bahar* dönemi standart sapma değerlerine bakarak da iki program arasında ders saati açısından *güz* döneminde *bahar* dönemine göre farklılığın bir önceki program lehine nicel olarak daha fazla olduğu söylenebilir.

4.TARTIŞMA ve SONUÇ

Sonuç olarak, Tablo 2 ve Tablo 3'ü dikkatle incelediğimizde 2018-2019 öğretim yılı *güz* döneminde yürürlüğe giren yükseköğretim resim-iş öğretmenliği ders programında bir önceki programa kıyasla uygulamaya dayalı ders saatlerinde önemli bir azaltılmaya gidildiği görülmektedir. Bir önceki programda yer alan *Yazı* dersi aynı adla yeni programda teori ders tanımı olarak alan eğitimi seçmeli derse dönüştürülmüşken, *Müze Eğitimi ve Uygulamaları* dersi de "Müze Eğitimi" adı altında, uygulama adlandırılması kaldırılarak, teori temelli bir ders olarak programa konulmuştur. Benzer şekilde *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı* dersinin de yeni programda

adlandırılması, uygulama yönüne atf yapan “Materyal Tasarımı” bölümü kaldırılarak, “*Öğretim Teknolojileri*” adı altında, sadece teori temelli bir ders olarak programa eklenmiştir. Yeni programda uygulamaya dayalı ders kategorisinde I, II, III ve IV. sınıfların güz ve bahar dönemleri birlikte, ders sürelerinin toplamında 8 saatlik bir azalış olduğunu söyleyebiliriz. Aynı türden derslerin toplam teorik saatlerinde de 22 saatlik bir düşüş söz konusudur. İlgili derslerin teorik ders saatlerinde öğretmenin genellikle uygulamaya dayalı *sözlü* ya da *gösterim* öğretim teknikleriyle dersi işlediği göz önünde bulundurulursa, yeni programın uygulama ders saati bağlamında daha büyük bir azalışa işaret ettiği söylenebilir.

Simpson'ın İkilemi istatistik analiz sonuçlarına göre, tüm sınıf ve dönemler birlikte ele alındığında bir önceki programa göre, yeni programda uygulamaya dayalı ders saatleri %14.36 oranında azaltılmıştır. Korelasyon istatistik analiz sonuçları da bu bulguyu desteklemektedir. Korelasyon analiz sonuçlarına göre, tüm sınıflar uygulamaya dayalı derslerin teorik ve uygulama ders saatleri toplamı açısından hem güz hem de bahar dönemlerinde iki program arasında uygulamaya dayalı ders saatleri arasında bir ilişkisizlik, ortalamalar dikkate alındığında önceki program lehine nicel olarak bir farklılık olduğu görülmektedir. Bu bağlamda, Resim-İş Öğretmenliği bir önceki ve yeni lisans programı tüm sınıflar kapsamında yapılan istatistik analizler sonuçları dikkate alındığında, yeni programda uygulamaya dayalı derslerin ders saatlerinde gözlemlenen nicel azalışın istatistik olarak anlamlı olmasının önemli olduğu söylenebilir. Bu sonuç bize, yükseköğretim resim iş eğitiminde yürürlükte olan yeni programın öğrencilerin yaratıcı düşünme gelişimine, bir önceki programa kıyasla, anlamlı bir katkı yapma konusunda yetersiz kalabileceğini göstermektedir.

Yaratıcılık, resim-iş eğitimi açısından bir sanat ürün ya da eserini oluştururken ihtiyaç duyulan bir beceri olmanın yanında, hızlı gelişen teknolojinin etkisinde gittikçe karmaşıklaşan günlük yaşamımızda ve iş hayatında da gereksinim duyulan önemli bir düşünsel beceridir. Locher (2010, s.132) bir sanat ürünün hem *düşünsel* hem de *eylemsel* bağlamda etkileşimli bir ortamda geliştirilebileceğini belirtmektedir. Schwier (2016, s.33) de atölyenin etkileşimli bir ortam olarak öğrencilere hayatlarında karşılaşabileceği birçok farklı şeyi öğretebileceğini, öğrencilerin karşılaşacakları problemlere kolayca çözüm bulmasına yardımcı olabileceğini vurgulamaktadır. Wilson (2016, s.130) ise atölyede öğrenme ile ilgili olarak, öğretmen tarafından öğrencilere verilen konuya ilgili hazırlık aşamasında öğrencinin bilgiye ulaşma ve kullanma sürecinde keşfetme, deneyim, araç-gereç kullanma becerisi ve hatta hata yapabilmeyi de öğrettiğini belirtmektedir. Diğer derslerde *hata yapma* gibi bir seçeneği olmayan öğrenci için gerçekten bu durum atölye etkinlikleri açısından önemli bir ayrıcalık oluşturmaktadır. Wilson, bu yolla atölyenin öğrenciye hayat boyu öğrenimlerinde eşsiz bir fırsat sunduğunu ifade etmektedir. Benzer şekilde, Rieber, Clinton ve Kopcha (2016, s.39) atölyenin öğrencilere grup içinde takım çalışması açısından önemine dikkat çekmekte, hem öğrenci hem de öğretmen açısından atölyenin birçok fırsatlar sunduğunu belirtmektedir. Diğer taraftan Duer (2016), teknik becerinin görsel sanatlarla uğraşan bireyler için gerekli olduğunun altını çizmektedir. Bir resim-iş ya da görsel sanatlar öğrencisi için teknik beceri yalnızca atölye derslerinde geliştirilebileceği göz önünde bulundurulursa, uygulamaya dayalı derslerinin önemi daha iyi anlaşılabilir. Resim-iş öğretmenliği lisans programında ya da görsel sanatlar dersinde öğrenciye *yaratıcı düşünme* ve *teknik beceri* gibi hem *düşünsel* hem de *eylemsel* türden becerilerin kazandırılması ve geliştirilebilmesinde atölye içinde uygulamaya dayalı derslerin önemli bir katkısı vardır. Bu yargıyı destekler biçimde, yapılan bir araştırmada (Ülger, 2016) öğrencinin resim yapma becerisini yansıtan *teknik beceri* ile *yaratıcı düşünme* becerisi arasında olumlu yönde ilişki olduğu bulunmuştur. Ayrıca, Kerr ve Mckay (2013, s.24), bireyin sahip olduğu “teknik beceri”nin görsel yaratıcılığı desteklediğini belirtmiştir. Benzer biçimde, Rostan (2005, s.42) da teknik becerisi yüksek olan sanat öğrencilerinin yaratıcılık becerilerinin de yüksek olduğunu bulmuştur. Gray ve Smith (2016, s.266) atölyede öğrenimin öğrenciye zengin bir içerik sunarak, üreteceği sanatsal ürüne yaratıcılık bağlamında olumlu katkı yapacağını belirtmektedir. Bu katkı, Schwier (2016, s.35)’e göre, atölyede öğrencinin esnek bir öğrenme ortamı içinde belirsizliğe tahammül etmeyi öğrenmesiyle sağlanabilmektedir. Belirsizliğe tahammül etme, Sternberg’in (2003, s.335) tanımıyla “belirsizliği uzatma”ya denk gelmekte ve yaratıcı düşünmeyi geliştiren belli başlı faktörler arasında yer almaktadır. Bu bağlamda, 2018-2019 öğretim yılı güz döneminden itibaren yürürlüğe giren yeni programın uygulama ders saatlerinde azaltılmaya gidilmiş haliyle, resim-iş öğretmenliğine devam eden öğrencilerin yaratıcı düşünme becerilerinin gelişimine, bir önceki programa kıyasla, olumlu bir etkisinin olabileceğini söylemek zordur.

Bu çalışmanın bulgularına dayanarak, yeni resim-iş öğretmenliği lisans programının, özellikle uygulamaya dayalı ders saatlerinin azaltılmış halinin bir düzeltme ihtiyacına gerek duyduğu söylenebilir. Buna göre, kaldırılan ya da içeriği değiştirilen uygulamaya dayalı derslerden bazıları (örneğin *öğretim teknolojileri* ve *materyal tasarım* dersi) içerik olarak uygulama ağırlıklı bir yapıya dönüştürülüp, uygulama ders süresi arttırılarak yükseköğretim resim-iş öğretmenliği öğrencisinin bilişsel ve teknik gelişimini destekleyecek biçimde, tekrar programa konulması önerilebilir. Boling (2016b, s.96)’in belirttiği gibi, tasarım eğitimi öğrenciye materyal geliştirmede önemli fırsatlar sunmaktadır. Bu nedenle “*öğretim teknolojileri* ve *materyal tasarım*” dersinin yeni programda içeriğinin büyük oranda teorik olması, ders saatinin azaltılmasıyla salt teorik temelli bir derse dönüştürülmesi, öğrencilerin yaratıcı düşünme becerilerinin yanında tasarım becerilerinin gelişimine de olumsuz etkileri olabilir. Bu bağlamda Bolling

(2016a, s.1) atölyenin uygulama ile ilişkili yönüne dikkate çekerek, atölyenin sanattan başka disiplinlerce de keşfedilip kullanıldığından söz etmekte ve atölyenin önemine vurgu yapmaktadır. Bu çalışmanın bulguları ışığında ilgili alan yazın dikkate alındığında, yeni resim-iş öğretmenliği lisans programında atölye ders saatlerinin azaltılmasının dikkat çeken önemli bir çelişkiyi ortaya koyduğu söylenebilir. Yeni program, ilgili alan yazının önemle üzerinde durduğu atölyede öğrenme beklentisini karşılayarak, öğrencilerin uygulama ağırlıklı öğrenim görmesini sağlar nitelikte olabileceken, tam tersi bir durum oluşmuş, uygulamaya dayalı ders saatlerinin azaltılması yoluna gidilmiştir. Yeni programın bu haliyle, yarının bireyini yetiştirecek olan görsel sanatlar öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme gelişimlerine önemli bir katkı yapamayacağı ileri sürülebilir. Bu çalışmanın bulgularının ortaya koyduğu gibi, yeni programda öğrencinin hem *düşünsel* (yaratıcı düşünme) hem de *eylemsel* (teknik beceri) becerilerinin geliştirilebilmesi için uygulamaya dayalı ders saatlerinin artırılmasının yararlı olacağı söylenebilir. Sonuç olarak, 2018-2019 öğretim yılı güz döneminden itibaren yürürlüğe giren Resim-İş Öğretmenliği lisans programında, uygulamaya dayalı ders sayı ve saatlerinin artırılarak, yeni bir düzenlemenin yapılmasının, görsel sanatlar öğretmen adaylarının yaratıcı düşünme becerilerini geliştirmelerine olumlu bir katkı sağlaması açısından gerekli olduğu söylenebilir.

KAYNAKÇA

- Allen, A. D. (2010). Complex spatial skills: The link between visualization and creativity. *Creativity Research Journal*, 22, 241-249. 8 Ekim 2018 tarihinde <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10400419.2010.503530> adresinden alınmıştır.
- Aral, N. (1999). Sanat eğitimi-yaratıcılık etkileşimi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15, 11-17.
- Balcı, A. (2018). *Sosyal bilimlerde araştırma. (13. Baskı)*. Ankara: Pegem Akademi.
- Boling, E. (2016a). Introduction. Boling, E., Schwier, R. A., Gray, C. M., Smith, K. M. & Campbell, K. (Eds.), in *Studio Teaching in Higher Education: Selected Design Cases* (pp. 1-3). New York: Routledge.
- Boling, E. (2016b). How I learned, unlearned, and learned studio again. Boling, E., Schwier, R. A., Gray, C. M., Smith, K. M. & Campbell, K. (Eds.), in *Studio Teaching in Higher Education: Selected Design Cases* (pp. 88-100). New York: Routledge.
- Cansız Aktaş, M. (2014). Nitel veri toplama araçları. Metin, M. (Ed.), *Eğitimde bilimsel araştırmalar yöntemleri* içinde (s. 337-371). Ankara: Pegem Akademi.
- Christensen, L. B., Burke Johnson, R. & Turner, L. A. (2015). *Araştırma yöntemleri. (2. Baskı)*. (Çev.: Çiğdem Apaydın, Gürsel Güler, Adnan Boyacı, Mehmet Karakuş, ...& Sabiha İşçi). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Dılmaç, O. (2010). Alan derslerinin görsel sanatlar öğretmeni adaylarının yaratıcı düşünme becerileri üzerindeki etkilerinin incelenmesi. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(23), 79-92.
- Dikici, A. (2006). Sanat eğitimi ve öğrencilerin yaratıcılık düzeyleri. *Eğitim ve Bilim*, 31(139), 3-9.
- Duer, F. M. (2016). Reflective practice: Educational changes based on professional expertise. Boling, E., Schwier, R. A., Gray, C. M., Smith, K. M. & Campbell, K. (Eds.), in *Studio Teaching in Higher Education: Selected Design Cases* (pp. 164-179). New York: Routledge.
- Eriñç, S. M. (1998). *Sanat psikolojisine giriş*. Ankara: Ayraç Yayınevi.
- Gray, C. M. & Smith, K. M. (2016). Critical views of studio. Boling, E., Schwier, R. A., Gray, C. M., Smith, K. M. & Campbell, K. (Eds.). In *Studio Teaching in Higher Education: Selected Design Cases* (pp. 260-270). New York: Routledge.
- Kerr, B. & McKay, R. (2013). Searching for Tomorrow's Innovators: Profiling Creative Adolescents. *Creativity Research Journal*, 25(1), 21-32. 17 Ekim 2018 tarihinde <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/10400419.2013.752180> adresinden alınmıştır.
- Kırıçoğlu, O. (2002). *Sanatta eğitim. (2. Baskı)*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Kim, K. H. (2011). The creativity crisis: The decrease in creative thinking scores on the Torrance Tests of Creative Thinking. *Creativity Research Journal*, 23(4), 285-295, doi:10.1080/104004192011627805
- Locher, P. J. (2010). How does a visual artist create an artwork. Kaufman, J. C. & Stenberg, R. J. (Eds.). (2010). In *The cambridge handbook of creativity*. (pp. 131-144). Cambridge: Cambridge University Press.
- Miga, E., Burger, K., Hetland, L., & Winner, E. (2000). Does studying the arts engender creative thinking? Evidence for near but not far transfer. *Journal of Aesthetic Education*, 34, 91-104. 8 Ekim 2018 tarihinde https://www.jstor.org/stable/3333639?seq=1#page_scan_tab_contents adresinden alınmıştır.
- Newton, L. & Bevertson, S. (2012). Pre-service teachers' conceptions of creativity in elementary school English. *Thinking Skills and Creativity*, 7, 165-176. 11 Kasım 2018 tarihinde <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1871187112000168?via%3Dihub> adresinden alınmıştır.
- Özsoy, V. (2003). *Görsel sanatlar eğitimi*. Ankara: Gündüz Eğitim ve Yayıncılık
- Qian, M., Plucker, J. A. & Shen, j. (2010). A model of Chinese adolescents' creative personality. *Creativity Research Journal*, 22(1), 62-67, doi: 10.1080/10400410903579585
- Rieber, L. P., Clinton, G. & Kopcha, T. J. (2016). The studio approach at the University of Georgia: Always a work in progress. Boling, E., Schwier, R. A., Gray, C. M., Smith, K. M. & Campbell, K. (Eds.), in *Studio Teaching in Higher Education: Selected Design Cases* (pp. 37-59). New York: Routledge.
- Rostan, S. M. (2005). Educational intervention and the development of young art students' talent and creativity. *Journal of Creative Behavior*, 39(4), 237-261. 5 Kasım 2018 tarihinde <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/j.2162-6057.2005.tb01260.x> adresinden alınmıştır.
- Runco, M. A. (2014). *Creativity. (Second Edition)*. U.S.A: Elsevier Inc.
- San, İ. (1985). *Sanat ve yaratıcılık eğitimi olarak tiyatro*. Devlet tiyatrolarınca düzenlenen "Gençlik tiyatrosu" Sempozyumunda sunulan bildiri (30 Mart, 1985). 14 Kasım 2018 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/40/519/6507.pdf> adresinden alınmıştır.
- San, İ. (2003). *Sanat ve eğitim. (3. Baskı)*. Ankara: Ütopya Yayınları.
- Schwier, R. A. (2016). Hither and yon: Learning ID in a studio-based authentic ID context. Boling, E., Schwier, R. A., Gray, C. M., Smith, K. M. & Campbell, K. (Eds.), in *Studio Teaching in Higher Education: Selected Design Cases* (pp. 21-36). New York: Routledge.
- Sezer, H. (2001). *İlköğretimde resim-iş eğitimi*. Ankara: M.E. B.

- Sternberg, R. J. (2003) Creative thinking in the classroom. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 47(3), 325-338. 17 Kasım 2018 tarihinde <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00313830308595> adresinden alınmıştır.
- Uysal, A. (2005). İlköğretimde verilen sanat eğitimi derslerinin yaratıcılığa etkileri. *Gazi Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi, Cilt 6, Sayı 1*, 41-47. 11 Kasım 2018 tarihinde <http://kefad.ahievran.edu.tr/Kefad/ArchiveIssues/Detail/3e7c5efc-704f-e711-80ef-00224d68272d> adresinden alınmıştır.
- Ülger, K. (2015) Sanat eğitiminin düşünme becerileri üzerine etkisi, *Millî Eğitim, Sayı 206* (Bahar), 135-147.
- Ülger, K. (2016). Öğrencilerin resim yapma becerilerinde gözlemlenen yaratıcılık ile yaratıcı düşünme becerileri arasındaki ilişki. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(4), 2023-2039.
- Ülger, K. (2017). Yükseköğretim düzeyinde resim iş eğitimi öğrencilerinin sözel yaratıcı düşünme gelişimi üzerine bir karşılaştırma ve izleme çalışması, *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(39), 359-378.
- Ülger, K. (2019). Comparing the effects of art education and science education on creative thinking in high school students, *Arts Education Policy Review*, 120(2), 57-79, doi: 10.1080/10632913.2017.1334612
- Wilson, J. (2016). The lake course: A studio a part. Boling, E., Schwier, R. A., Gray, C. M., Smith, K. M. & Campbell, K. (Eds.), in *Studio Teaching in Higher Education: Selected Design Cases* (pp. 123-136). New York: Routledge.

EXTENDED ABSTRACT

1. Introduction

The art is creative domain and it develops creative thinking of the individual. The art is an effort to reveal the aesthetic values as a shape in a paint or sculpture. The painting, sculpture, architecture, graphics, photograph, etc. can be assessed under the title of the visual arts area. Also, the visual arts education assessed in the plastic arts. The main basis of the visual arts education is the creativity and development of creative thinking skills. The visual arts students benefit from the creativity skill as they produce their artwork in the studio. Therefore, the creativity is necessary skill to possess for the visual arts students. The researchers and previous study findings emphasized that the visual arts education impacts and enhances student's creativity, if the curriculum is shaped comprehensively. Conversely, some researchers claimed that the visual arts education has less lesson hours in the curriculum. This situation indicated that there have no enough lesson hours in both learning and teaching aspect in the education. Especially, regarding the studio working aspect, it can be claimed that there is need of more lesson hours in visual arts education. Because, many scholars stated that visual arts education based on the application in the studio develops students' creative thinking rather than theory lessons. According to some previous studies, the findings indicated that the effect of the lessons based on the studio is significant on the creative thinking skills of the students positively. In this context, it is hoped that studio lesson hours must be increased in the visual arts education curriculum. But, the studio lesson hours in new curriculum -which came into force in higher visual arts education in the Turkey on the 2018 academic year- were decreased when compared with the previous curriculum in this educational discipline. This situation may occur a contradiction in the visual arts education discipline in terms of the creative thinking development of the students. Doubtless, the creativity is very important issue in the visual arts education as an educational outcome. Therefore, there is need of an investigation to reveal current condition in the new curriculum comparing with the previous curriculum in the visual arts education. The main aim of this study was to investigate and reveal the possible effect of the new curriculum of the visual arts education upon the students' creative thinking development comparing with the previous curriculum in the visual arts education. The research question was as followed: How does the effect of the new curriculum came into force on the 2018-2019 academic years upon the students' creative thinking skills in terms of the studio lesson hours when compared with the previous curriculum.

2. Method

The technique of this study is document analysis which is used in the descriptive research. By this way, the researcher analyze and interpret the documents choosing statistic techniques that is decided according to the research question. The data of this study was obtained documents of the new curriculum and previous curriculum in the visual arts education discipline and analyzed by *Simpson's Paradox* and *Pearson Correlation Coefficient analysis* as the descriptive statistics.

3. Findings, Discussion and Results

According to the result of these analysis, it was revealed that there have been a significant diminish in the studio lesson hours in the new curriculum when compared with previous curriculum. In the Table 2 and Table 3, it has been seen that there was a decrease as eight studio lesson hours and 24 theory lesson hours totally in the new curriculum. According to the *Simpson's Paradox* analyses, it was seen that six hours (1.06%) were reduced regarding the studio lesson hours. In addition, 13 theory lesson hours (22.93%) were diminished totally in the fall semester of the new curriculum (see Table 5). On the other semester (spring), it was seen that four lesson hours (7,57%) were reduced in the studio lesson hours. In terms of the theory lessons, there was a decrease as 12 lesson hours (21%) in the same studio lessons (see Table 6). Totally, it was found significant decrease (8,63%) in the studio lesson hours when compared with the previous curriculum. Additionally, a significant relationship was not found between the current curriculum and previous curriculum in terms of same kind of the lesson hours according to the Pearson Correlation Analysis. In the fall semester, it was not found significant relationship between the current curriculum and previous curriculum regarding lesson hours belonged to the studio lessons. In the same kind correlation in the spring semester was also investigated, but it was not found significant relationship between two curriculums. These results indicated that there have been significant diminish in the lesson hours based on the studio in the current curriculum came into force on the 2018-2019 academic years. According to this result, it was seen that there is significant diminish in the studio lessons regarding the lesson hours. Additionally, in the new curriculum, four lessons based on the studio have been dismantled. This result is meaningful in the development of the creative thinking skills of the students in the visual arts education. This result indicated that both teaching and learning aspect of the visual arts education in the studio have been diminished regarding lesson hours totally. Accordingly, it was claimed that the effect of current curriculum would not be positive upon the students' creative

thinking skills in terms of the development. Many study findings in the literature reported that visual arts education based on the application develops students' creative thinking skills in an interactive learning environment likewise the studio. In addition, prominent scholars indicated that the studio learning in the visual arts education provides many opportunities for the students to learn team-study, access to information, using the tools and even make a mistake. On the other hand, technical skill which is necessary for the students, can be acquired by experiences during the studio working. Also, a significant relationship between the technical skills and creative thinking skills of the students in a study implemented by the author. Under the light of this study findings, the curriculum came into force on the 2018-2019 academic years will be need to be corrected regarding the studio lesson hours.